

Arrest

nr. 189 330 van 30 juni 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 21 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 januari 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WENS, die loco advocaat T. L'ALLEMAND verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 7 januari 2014 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 30 januari 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de in punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekster op 19 februari 2014 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 07.01.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

(...)

nationaliteit: Nepal

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid d e drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 31.12.2013 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. De medische informatie onder punt D van het SMG heeft enkel betrekking op eventuele gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet; deze informatie wordt door onze diensten niet beschouwd als een graad van ernst van de ziekte aangezien deze gegevens louter speculatief zijn en geen betrekking hebben op de actuele gezondheidssituatie van de aanvrager (Arrest 76 224 RVV dd. 29 februari 2012). Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 07.01.2014 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 26.09.2012; 24.10.2012; 05.09.2013 en 21.03.2013. De aanvraag werd echter ingediend op 07.01.201 4, dus na de invoeging op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4e lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). De verwijzing naar de bijlagen op het standaard medisch getuigschrift dd. 21.03.2013 is niet dienstig vermits niet duidelijk is naar welke bijlagen verwezen wordt. In het administratief dossier kunnen 7 bijlagen terug gevonden worden, maar op het standard medisch getuigschrift dd. 21.03.2013 wordt slechts naar 2 bijlagen verwezen.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet juncto de schending van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en van de beginselen van behoorlijk bestuur. Het middel wordt toegelicht als volgt:

“ De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de uitoefening van haar wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens,

of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen' (RvSt. 17 januari 2007, nr. 166.860 ; RvSt. 7 december 2001, nr 101.624, RvV 5 juni 2009, nr 28.348).
'De motieven van de bestreden beslissing moeten de beslissing onderbouwen' (RvSt. nr. 103.789 en RvSt. nr 108.678.) quod non in casu.

III.1. Verweerster verklaart in toepassing van art. 9ter § 3, 3° Vr.W. de door VERZOEKER ingediende aanvraag tot machtiging tot onbepaald verblijf dd. 04.01.2014 op 30.01.2014 onontvankelijk.

Verweerster motiveert haar beslissing dd. 30.01.2014 onder verwijzing naar de eerder op 07.01.20102 door VERZOEKER ingediende aanvraag verblijfsmachtiging wegens medische redenen en de aan verweerster medegedeelde medische stukken per 07.01.2014, inclusief het (SMG) dd. 31.12.2013 uitgaande van Dr. K. HENDRIX omdat volgens verweerster de graad van de ernst van ziekte van VERZOEKERS niet zou zijn aangetoond, quod certe non.

III.1.2.Art. 9ter § 3, 3° Vr.W. 15.12.1980 luidt als volgt [...] :

Art. 9ter.

[1 § 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van de betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aan toont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;'

Aangezien verweerster op 30.01.2014 heeft geoordeeld rekening houdende met de medische elementen die haar op 07.01.2014 bekend waren en zij daaruit niet kan afleiden wat de graad van de ernst van de medische toestand van VERZOEKER op 07.01.2014 is, schendt zij manifest art. 9ter § 3, 3° Vr.W. 15.12.1980 dat verwijst naar art. 9ter § 1, vierde lid dat enkel vermeldt dat het SMG de graad van de ernst van de ziekte van VERZOEKER dient aan te tonen, wat het het (SMG) dd. 31.12.2013 uitgaande van Dr. K. HENDRIX uitdrukkelijk doet nu in het verzoekschrift wordt aangegeven dat VERZOEKER :

- lijdt aan 'lumbalgie'

en

- waarbij zij op '26.02.2014 rugoperatie' zal dienen te ondergaan

en zij

- bij niet-behandeling zal lijden aan 'chronische rugpijn'.

zodat het redelijkerwijze niet kan worden verstaan dat volgens verweerster in dit (SMG) dd. 31.12.2013 uitgaande van Dr. K. HENDRIX de ernst van de LUMBALGIE die dient geopereerd en die lijdt tot chronische rugpijn, niet zou zijn aangetoond gelet de nakende rugpijn en het chronische karakter van de rugpijn en het bijaldien gewoonweg onzorgvuldig en onredelijk is te beweren zoals VERZOEKER doet dat het feit dat VERZOEKER lijdt aan chronische rugpijn, louter speculatief zou zijn aangezien er zich een operatie opdringt.

Dat niet redelijk kan worden aangenomen dat een chirurg een rug zal opensnijden en opereren als mag worden aangenomen dat de klachten en de vastgestelde lumbalgie, louter 'speculatief' zouden zijn.

Dat verweerster niet ernstig is en een loopje neemt met de wetgeving waaraan zij geacht wordt uitvoering te geven.

Dat verweerster blijkbaar geen enkele rekening houdt met het folterend karakter aan een menselijk wezen dat chronisch pijn lijdt, de mogelijkheid tot afdoende behandeling te onzeggen.

Zodoende schendt de bestreden beslissing manifest artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980 (meer bepaald art. 9ter § 3, 3° Vr.W.) juncto art. 62 Vr.W. 15.12.1980 en ligt een schending voor van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en dient de bestreden beslissing te worden vernietigd."

3.2. De verwerende partij betoogt in haar nota met opmerkingen als volgt:

"Verzoekende partij acht voormelde rechtsregels geschonden doordat zij de mening is toegedaan dat het door haar voorgelegde standaard medisch getuigschrift dd. 31.12.2013 wel degelijk een uitspraak zou bevatten omtrent de graad van ernst van de ziekte.

De beschouwingen van verzoekende partij kunnen geenszins worden aangenomen.

Verweerder laat gelden dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk melding maakt van de volgende elementen, voor wat betreft de beslissing houdende de onontvankelijkheid van aanvraag van verzoekende partij om machtiging tot verblijf:

"Artikel 9ter §3 — 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 31.12.2013 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. De medische informatie onder punt D van het SMG heeft enkel betrekking op eventuele gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet; deze informatie wordt door onze diensten niet beschouwd als een graad van ernst van de ziekte aangezien deze gegevens louter speculatief zijn en geen betrekking hebben op de actuele gezondheidssituatie van de aanvrager (Arrest 76 224 RVV dd. 29 februari 2012).

Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 07.01.2014 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële

aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1,4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Artikel 9ter §3 — 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een standaard medisch getuigschrift over gedateerd op 26.09.2012; 24.10.2012; 05.09.2013 en 21.03.2013. De aanvraag werd echter ingediend op 07.01.2014, dus na de invoeging op 18.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art 9ter §1, 4° lid en art 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaard medisch getuigschrift ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien word geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).

De verwijzing naar de bijlagen op het standaard medisch getuigschrift dd. 21.03.2013 is niet dienstig vermits niet duidelijk is naar welke bijlagen verwezen wordt. In het administratief dossier kunnen 7 bijlagen terug gevonden worden maar op het standaard medisch getuigschrift dd. 21.03.2013 wordt slechts naar 2 bijlagen verwezen." (onderlijning en vetschrift toegevoegd)

Artikel 9ter §3, 3° van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 stipuleert dat:

"§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling."

Terwijl conform art. 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet het medisch getuigschrift dient te voldoen aan de volgende voorwaarden:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling."

In casu werd de bestreden beslissing genomen om reden dat het medische getuigschrift van verzoekende partij de graad van ernst niet vermeldt.

Deze vaststelling kan niet ernstig worden betwist door de verzoekende partij.

In het voorgelegde medische getuigschrift werd slechts het volgende vermeld:

B/ DIAGNOSE: (gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend):Lumbalgie

C/ Actuele behandeling: 26/2/14 rugoperatie. ...

D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet? Chronisch rugpijn

E/ Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B: -"

Een eenvoudige lezing van het getuigschrift toont aan dat wel melding wordt gemaakt van de ziekte, doch nergens melding wordt gemaakt van haar graad van ernst.

De beschouwingen van verzoekende partij als zou de graad van ernst van de ziekte impliciet kunnen afgeleid worden uit het feit dat naast de lumbalgie wordt vermeld dat verzoekende partij op 26.02.2014 een rugoperatie zou dienen te ondergaan, kan niet ernstig worden aangenomen als zijnde de vermelding van de graad van ernst in de zin van art. 9ter van de Vreemdelingenwet.

Terwijl het loutere feit dat de behandelende arts stelt dat een stopzetting van de behandeling zou leiden tot een 'chronische rugpijn' evenmin kan worden aanzien als een vermelding van de graad van ernst.

Terecht stelde de gemachtigde van de Staatssecretaris in de bestreden beslissing dienomtrent dat eventuele gevolgen en complicaties bij een stopzetting van de behandeling, niet kunnen worden beschouwd als een graad van ernst van de ziekte, aangezien deze gegevens louter speculatief zijn en geen betrekking hebben op de actuele gezondheidssituatie.

Het loutere feit dat de vraagstelling B werd beantwoord, volstaat niet om te besluiten dat de graad van ernst van de aandoening wordt weergegeven. In elk geval laat het antwoord op deze vraag, noch op de andere vraagstellingen toe om de graad van ernst van de aandoening af te leiden.

“Anders dan in het bestreden arrest wordt aangenomen, komt het de gemachtigde van de staatssecretaris wel degelijk toe om in de ontvankelijkheidsfase na te gaan of de graad van ernst in het bij de aanvraag om machtiging tot verblijf gevoegd medisch getuigschrift is vermeld. Het komt hem inderdaad niet toe de graad van ernst inhoudelijk te beoordelen, doch hij mag, om na te gaan of de aanvraag al dan niet ontvankelijk is, wel beslissen of de graad van ernst al dan niet in het medisch getuigschrift is vermeld. Daarbij is de gemachtigde van de staatssecretaris er niet toe gehouden een aanvraag ontvankelijk te verklaren, louter omdat een antwoord op de bewuste vraag B in het standaard medisch getuigschrift is gegeven. Hij is niet verplicht een antwoord te aanvaarden wanneer dat antwoord volgens hem niets over de graad van ernst van de aandoening zegt.” (R.v.St. nr. 223.745 van 5 juni 2013)

In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij voorhoudt dient conform art. 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet het medisch getuigschrift uitdrukkelijk te vermelden welke de graad van ernst van de aandoening is.

Indien de graad van ernst niet wordt vermeld op het medisch getuigschrift verklaart de gemachtigde van de Staatssecretaris de aanvraag onontvankelijk in toepassing van art. 9ter §3 van de Vreemdelingenwet.

Terwijl de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

Zie in die zin:

“Anders dan in het bestreden arrest wordt aangenomen, komt het de gemachtigde van de staatssecretaris wel degelijk toe om in de ontvankelijkheidsfase na te gaan of de graad van ernst in het bij de aanvraag om machtiging tot verblijf gevoegd medisch getuigschrift is vermeld. Het komt hem inderdaad niet toe de graad van ernst inhoudelijk te beoordelen, doch hij mag, om na te gaan of de aanvraag al dan niet ontvankelijk is, wel beslissen of de graad van ernst al dan niet in het medisch getuigschrift is vermeld. Daarbij is de gemachtigde van de staatssecretaris er niet toe gehouden een aanvraag ontvankelijk te verklaren, louter omdat een antwoord op de bewuste vraag B in het standaard medisch getuigschrift is gegeven. Hij is niet verplicht een antwoord te aanvaarden wanneer dat antwoord volgens hem niets over de graad van ernst van de aandoening zegt. Het komt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen daarbij als annulatierechter wel toe om te oordelen of de beslissing van de gemachtigde niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig of in strijd met de wet is.” (R.v.St. nr. 223.745 van 5 juni 2013)

Verzoekende partij toont geenszins aan dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze tot zijn besluit zou zijn gekomen.

De kritiek van verzoekende partij kan niet dienstig worden aangenomen.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag van verzoekende partij om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel inclusief.

Verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

Het eerste en enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

3.3. Wat betreft de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige

wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

De schendingen van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in samenhang met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

3.4. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet “zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012” luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...).

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;”

Uit artikel 9ter, § 3, 3°, juncto artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat het standaard medisch getuigschrift (hierna: SMG) niet ouder mag zijn dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag en op straffe van niet-ontvankelijkheid de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling dient te vermelden (zie RvS 25 september 2012, nrs. 220.745 en 220.747).

3.5. Blijkens het administratief dossier heeft verzoekster bij haar aanvraag van 7 januari 2014 een SMG van 31 december 2013 gevoegd conform het wettelijk voorziene model. De gemachtigde oordeelt dat dit SMG evenwel “geen uitspraak [toont] omtrent de graad van ernst van de ziekte”.

De Raad wijst erop dat artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 24 januari 2011, voorziet dat het bedoeld SMG overeenkomstig het in bijlage aan dat koninklijk besluit toegevoegde model moet worden opgesteld. In dat model wordt onder punt “B. DIAGNOSE” een “gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter wordt ingediend” gevraagd. Het gaat in dat model enkel over de “ernst van de aandoening”, er is geen specifieke vraagstelling over de “graad van ernst” voorzien. In tegenstelling tot wat de verwerende partij betoogt, volstaat het daarom dat de graad van ernst uit het SMG blijkt, ook al is het niet specifiek uit het antwoord op een bepaalde vraag (RvS 11 januari 2013, nr. 220.013, RvS 18 december 2012, nr. 221.805).

Immers, de gemachtigde mag wel nagaan of het antwoord op de vragen in het SMG als vermelding van de graad van ernst kan worden beschouwd (RvS 5 juni 2013, nr. 223.745). Andere vermeldingen in het SMG kunnen immers volstaan om de graad van ernst van de aandoeningen aan te tonen, in zoverre ze door de aanvrager worden geconcretiseerd (RvS 17 maart 2015, nr. 230.526).

3.6. Verzoekster benadrukt in haar verzoekschrift dat in het SMG van 31 december 2013 duidelijk werd aangegeven dat zij

“- lijdt aan ‘lumbalgie’

en

- waarbij zij op ‘26.02.2014 rugoperatie’ zal dienen te ondergaan

en zij

- bij niet-behandeling zal lijden aan ‘chronische rugpijn’.”

3.7. In casu stelt de Raad vast dat in het SMG van 31 december 2013, dat zich in het administratief dossier bevindt, onder rubriek *“B) Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de graad van ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend”* melding wordt gemaakt van de aandoening *“lumbalgie”*. Onder rubriek *“C/ actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B”* wordt vermeld: *“rugoperatie 26/2/14”*. Onder rubriek *“D/ wat zouden de gevolgen zijn en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?”* wordt vermeld: *“chronische rugpijn”*.

De gemachtigde steunt zijn conclusie dat voormeld SMG evenwel *“geen uitspraak [toont] omtrent de graad van ernst van de ziekte”*, op volgende motieven: *“De medische informatie onder punt D van het SMG heeft enkel betrekking op eventuele gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet; deze informatie wordt door onze diensten niet beschouwd als een graad van ernst van de ziekte aangezien deze gegevens louter speculatief zijn en geen betrekking hebben op de actuele gezondheidssituatie van de aanvrager (Arrest 76 224 RvV dd. 29 februari 2012).”*

De Raad benadrukt vooreerst dat de inhoudelijke beoordeling zelf van de graad van ernst van de ziekte, met name of de voorgelegde aandoeningen ernstige ziekten zijn in de zin van artikel 9ter, eerste lid van de Vreemdelingenwet toekomt aan de ambtenaar-geneesheer, in overeenstemming met artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, en voorwerp van discussie kan zijn onder medici. De gemachtigde dient in casu enkel na te gaan of de graad van ernst op afdoende wijze uit het standaard medisch getuigschrift blijkt.

Verder merkt de Raad op dat een beoordeling van de gevolgen en complicatie indien de behandeling wordt stopgezet, net zoals de prognose voor herstel na behandeling, altijd een zekere mate van speculatie inhoudt, zoals overigens ook blijkt uit de vraagstelling onder rubriek D, met name *“wat zouden de gevolgen en mogelijk complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet”*.

De Raad stelt tevens vast dat gemachtigde in zijn bestreden beslissing voorbijgaat aan de geplande rugoperatie, hetgeen een gegeven is dat betrekking heeft op de actuele gezondheidssituatie van verzoekster. Verzoekster kan tevens worden bijgetreden in haar stelling dat in casu niet in alle zorgvuldigheid en redelijkheid kan worden aangenomen dat een chirurg *“een rug zal opensnijden en opereren als mag worden aangenomen dat de klachten en de vastgestelde lumbalgie louter ‘speculatief’ zouden zijn”* en dat *“het feit dat verzoeker lijdt aan chronisch rugpijn, louter speculatief zou zijn aangezien zich een operatie opdringt”*.

De gemachtigde kan niet worden gevolgd waar hij oordeelt dat het voormeld SMG geen uitspraak doet over de graad van ernst van de ziekte. Gelet op de concrete specificaties in het SMG, blijkt dat de behandelende arts niet enkel de aandoening zelf vermeldde, in casu lumbalgie, maar ook de graad van de ernst van deze aandoening, met name dat de aandoening een rugoperatie noodzaakt, gepland voor 26 februari 2014, zonder dewelke verzoekster niet enkel rugpijn zal lijden maar *‘chronische’ rugpijn*.

Het geheel van de elementen van het SMG laat de gemachtigde genoegzaam toe een graad van ernst van de ziekte vast te stellen.

3.8. In het licht van bovenvermelde elementen besluit de Raad dat de bestreden beslissing niet steunt op een correcte feitenvinding en dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk heeft gehandeld door de aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk te verklaren. Een schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt vastgesteld.

Het verweer in de nota met opmerkingen en de niet-bindende rechtspraak waarnaar wordt verwezen, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Het middel is in de besproken mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 januari 2014, waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES